

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5S/129/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201008
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1017201008.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Fulcovej a členiek senátu: JUDr. Anny Peťovskej, PhD. a JUDr. Andrey Kriškovej, v právnej veci žalobcu: U.. X. T., narodeného XX.X.XXXX, bytom T. XX, X. C., zastúpeného: JUDr. Marián Jusko, advokát, so sídlom Račí potok 3, Košice, IČO: 42 319 561, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného sp. zn. KM-OLVS-12/2017/OPK zo dňa 28.3.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sp. zn. KM-OLVS-12/2017/OPK zo dňa 28.3.2017 a Disciplinárny rozkaz riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 3 z 15.12.2016 zrušuje a vec vracia orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.
Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I.
Konanie pred správnym orgánom

1. Na základe poverenia riaditeľa OK P PZ na vykonanie kontroly č. PPZ-OKS1-298- 013/2016-K a v zmysle zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 10/1996 Z. z.“), N MV SR č. 81/2011 o vnútornom kontrolnom systéme (ďalej len „N MV SR č. 81/2011“) a rozkazu prezidenta PZ č. 112/2015 o kontrolnej činnosti Prezídia Policajného zboru na rok 2016 v znení rozkazu prezidenta PZ č. 47/2016 vykonali zamestnanci P PZ (ďalej len „zamestnanci kontroly“) na RHCP Prešov a útvaroch v jeho pôsobnosti v dňoch od 09.05.2016 do 17.10.2016 komplexnú kontrolu zameranú na úroveň riadiacej, organizátorskej, kontrolnej a hodnotiacej činnosti služobných funkcionárov, dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov MV SR a dosahované výsledky práce za kontrolované obdobie od 01. 01. 2015 ku dňu kontroly.

2. Z predmetnej kontroly bol vyhotovený protokol o výsledku kontroly č. PPZ-OKS 1-298-044/2016-K zo dňa 11.07.2016 a následne dodatok k protokolu o výsledku kontroly č. PPZ-OKS1-298 -044/2016-K zo dňa 16.09.2016, z ktorých vyplynulo porušenie viacerých interných predpisov. Na základe uvedeného kontrolného zistenia bol žalobca ako riaditeľ RHCP Prešov orgánom kontroly zaviazaný okrem iného určiť zamestnancov zodpovedných za zistené nedostatky a za tieto nedostatky uplatniť právnu zodpovednosť voči zodpovedným zamestnancom.

3. V súlade s ustanovením § 56 a § 233 zákona č. 73/1998 Z.z. bolo voči žalobcovi začaté dňa 22. 11. 2016 disciplinárne konanie a žalobca bol registratúrnym záznamom č. PPZ-HCP-VO-2016/012125-002 zo dňa 22. 11. 2016, ktorý mu bol doručený dňa 23. 11. 2016 vyzvaný, aby sa do dňa 30. 11. 2016 vyjadril k veciam, ktoré sú mu dávané za vinu. Súčasne bol upovedomený o možnosti navrhovať dôkazy a obhajovať sa v

rámci konania o uložení disciplinárneho opatrenia. Dňa 30.11.2016 bolo riaditeľovi ÚHCP PZ doručené vyjadrenie žalobcu spolu s námietkami, ktoré boli vyhodnotené ako neopodstatnené a účelové.

4. Disciplinárnym rozkazom č. 3/2016 zo dňa 15.12.2016 bolo žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5% na dobu dvoch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“), ktorého sa dopustil tým, že si nesplnil úlohu uloženú nadriadenému v I. časti písm. a) 3. bode rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s požívaním alkoholu alebo iných návykových látok v znení neskorších predpisov (ďalej len „rozkaz ministra vnútra SR č. 1/2002“), podľa ktorého je nadriadeným uložené pravidelne vykonávať orientačnú dychovú skúšku u podriadených príslušníkov Policajného zboru (ďalej len „policajť“) na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom s povinným vyhotovovaním záznamov o skúškach s uvedením zistení a prijatých alebo navrhnutých opatrení, pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností aj počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov, nakoľko u bývalého riaditeľa Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Prešov (ďalej len „OCP PZ Prešov“) U.. L.. E. P., ktorý bol priamo podriadený riaditeľovi Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov (ďalej len „RHCP Prešov“), nebola od 01. 01. 2015 až do 29. 02. 2016 vykonaná dychová skúška na alkohol, čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je policajť povinný plniť svedomitú úlohu, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a ustanovenia § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého je nadriadený povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov a podľa § 49 písm. d) citovaného zákona je nadriadený povinný oceňovať príkladné plnenia služobných povinností a navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností; ďalej tým, že vykonal hodnotenie vedúceho oddelenia hraničnej a cudzineckej polície (ďalej len „OHCP“) RHCP Prešov podľa nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 118/2013 o testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov Policajného zboru v znení neskorších predpisov (ďalej len „N MV SR č. 118/2013“), čím došlo k porušeniu čl. 2 ods. 1 N MV SR č. 118/2013, podľa ktorého hodnotenie vykonáva bezprostredne nadriadený policajť podľa služobného zaradenia, popisu služobnej činnosti a uložených úloh, k porušeniu čl. 6 ods. 1 N MV SR č. 118/2013, podľa ktorého písomný záznam o hodnotení policajťa vypracováva bezprostredne nadriadený a k porušeniu čl. 5 pokynu prezidenta Policajného zboru č. 125/2013 o podrobnostiach k testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov Policajného zboru v znení neskorších predpisov (ďalej len „pokyn prezidenta PZ č. 125/2013“), podľa ktorého bezprostredne nadriadení, ktorí nie sú uvedení v čl. 3 alebo 4, hodnotia policajtov, ktorých priamo riadia podľa interných predpisov, čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je policajť povinný plniť svedomitú úlohu, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a ustanovenia § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého je nadriadený povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov; ďalej tým, že v záznamoch o hodnotení policajtov č. PPZ-HCP-PO1-84-004/2016 a č. PPZ-HCP-PO1-84-005/2016 boli i napriek všetkým 20 správnym vypracovaným otázkam testu policajti hodnotení len 9 bodmi, čím došlo k porušeniu ustanovenia čl. 3 ods. 4 N MV SR č. 118/2013, kde je okrem iného uvedené, že znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby sa overujú písomným testom s poukazom na bod 3.6. prílohy k pokynu prezidenta PZ č. 125/2013, v zmysle ktorého test obsahuje 20 otázok, pričom každá otázka má hodnotu 0,5 bodu, čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je policajť povinný plniť svedomitú úlohu, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a ustanovenia § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého je nadriadený povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov; ďalej tým, že vyslal policajtov služobne zaradených na RHCP Prešov, ktorí nemali vydané splnomocnenie, resp. im nebol vydaný príkaz na vykonávanie kontrol v zmysle N MV SR č. 40/2015 o operatívnych kontrolách (ďalej len „N MV SR č. 40/2015“) vykonať kontrolu v dňoch 26.11.2015, 09.12.2015 a 12.12.2015 na OCP PZ Prešov, v dňoch 26. 08. 2015, 22.11.2015, 29.11.2015, 07.12.2015 a 11. 12. 2015 na Oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru (ďalej len „OHK PZ“) Košice - letisko, v

dňoch 03.06.2015, 26.11.2015, 09. 12. 2015 a 09.01.2016 na OHK PZ Poprad - letisko a v dňoch 28. 11. 2015, 01. 12. 2015, 05. 12. 2015, 17. 01. 2016 a 22. 01. 2016 na Oddelenie azylu Policajného zboru Humenné (ďalej len „OA PZ Humenné“), čím došlo k porušeniu čl. 3 ods. 1 N MV SR č. 40/2015, podľa ktorého operatívne kontroly vykonávajú vedúci v rozsahu svojej riadiacej pôsobnosti, zamestnanci útvaru kontroly podľa čl. 4, zamestnanci odborných útvarov v rozsahu splnomocnenia upraveného interným predpisom vedúceho oprávneného vydať splnomocnenie podľa čl. 5 alebo príkazu vydaného pre vykonanie konkrétnej operatívnej kontroly vedúcim oprávneným vydať príkaz podľa čl. 5 a zamestnanci pri riadiacej činnosti, ktorej je kontrola neoddeliteľnou súčasťou, len v rozsahu tejto riadiacej činnosti s poukazom na čl. 5 ods. 1 N MV SR č. 40/2015, podľa ktorého zamestnanci organizačných zložiek Prezídia Policajného zboru (ďalej len „P PZ“), okrem zamestnancov odboru kontroly P PZ (ďalej len „OK P PZ“), vykonávajú operatívnu kontrolu na základe splnomocnenia alebo príkazu prezidenta PZ, na organizačných zložkách P PZ, zariadeniach a organizáciách v pôsobnosti P PZ, útvaroch PZ a ich organizačných zložkách, na základe príkazu ministra vnútra SR vykonávajú v osobitných prípadoch operatívnu kontrolu s pôsobnosťou ustanovenou týmto príkazom, čím sa dopustil p rušenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je policajt povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a ustanovenia § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je nadriadený povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov a tým, že dňa 26. 02. 2015 vyslal policajtku služobne zaradenú na RHCP Prešov, ktorá nemala vydané splnomocnenie na vykonávanie neplánovaných a operatívnych kontrol podľa N MV SR č. 82/2011 o vykonávaní neplánovaných a operatívnych kontrol (ďalej len „N MV SR č. 82/2011“) vykonať kontrolu na OHK PZ Košice - letisko, čím došlo k porušeniu čl. 3 ods. 1 N MV SR č. 82/2011, podľa ktorého neplánované a operatívne kontroly na ministerstve vykonávajú zamestnanci útvaru kontroly podľa čl. 4, vedúci na všetkých stupňoch riadenia a zamestnanci odborných útvarov v rozsahu splnomocnenia upraveného interným aktom riadenia vedúceho oprávneného vydať splnomocnenie podľa čl. 5 s poukazom na čl. 5 ods. 6 N MV SR č. 82/2011, v ktorom je okrem iného uvedené, že zamestnanci RHCP Prešov úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru (ďalej len „ÚHCP P PZ“) vykonávajú neplánované a operatívne kontroly na úseku výkonu štátnej služby patriacej do ich pôsobnosti a úloh súvisiacich s výkonom štátnej služby na základe splnomocnenia prezidenta PZ na organizačných zložkách v ich pôsobnosti, (čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého je policajt povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a ustanovenia § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého je nadriadený povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov.

5. Žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie vyhlásené dňa 15.12.2016. Žalobca v zákonom, stanovenej lehote 8 dní podal proti tomuto rozhodnutiu dňa 23.12.2016 odvolanie.

II.

Napadnuté rozhodnutie

6. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-12/2017/OPK zo dňa 28.3. 2017 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol nasledovné:

7. K nesplneniu úlohy podľa I. časti písm. a) 3. bodu rozkazu ministra vnútra SR Č. 1/2002 žalobca poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 30. 11. 2016. v ktorom sa vyjadril k nevykonaniu dychovej skúšky u U.. L.. E. P.. Dodal, že vykonávanie dychových skúšok policajtov v rámci RHCP Prešov bolo vykonávané v zmysle rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002, čo znamená „pravidelne vykonávaná orientačná dychová skúška v určitom časovom období na nepravidelnom základe.“ Podľa žalobcu bola skutočnosť, že u U.. L.. E. P. nebola počas celého roka 2015 až do 29. 02. 2016 vykonaná dychová skúška na alkohol, zapríčinená tým, že dychové skúšky sa vykonávali v nepravidelných intervaloch neplánovane, pričom U.. L.. E. P. v čase vykonávania jednotlivých dychových skúšok nebol zhodou okolností prítomný počas viacerých kontrol. Za zodpovedného za tento stav označil vedúceho vnútorného oddelenia RHCP Prešov, ktorý mal dohliadnuť na to, aby aj u U.. P. bola vykonaná dychová skúška. Namietal tiež, že v spisovom materiáli absentujú dôkazy o tom, že bol riadne oboznámený s príslušnými predpismi, ktorých porušenie sa mu kladie za vinu.

8. S týmito námietkami žalovaný nesúhlasil a uviedol, že skutočnosť, že u U.. L.. E. P. nebola viac ako 14 mesiacov vykonaná žiadna orientačná dychová skúška na alkohol, nemožno v žiadnom prípade považovať za súladnú so znením I. časti písm. a) 3. bodu rozkazu MV SR č. 1/2002, keďže viac ako 14-mesačný interval medzi dvoma orientačnými dychovými skúškami nemožno v žiadnom prípade hodnotiť ako proporcionálny vo vzťahu k atribútu periodicity. Opomenutím konania uloženého žalobcovi počas neprímerane dlhého časového obdobia nebolo dodržané ustanovenie I. časti písm. a) 3. bodu rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002, v dôsledku čoho došlo k porušeniu § 48 ods. 3 písm. a) zákona. Bolo na žalobcovi, aby zabezpečil uplatňovanie tejto úlohy voči U.. P. ako podriadenému policajtovi hoci aj individuálne mimo orientačných dychových skúšok vykonávaných v rámci širšieho kolektívu podriadených policajtov. Ak sa ju rozhodol delegovať na iného policajta - vedúceho vnútorného oddelenia RHCP Prešov, mal žalobca, ako riaditeľ RHCP Prešov, ktorý je za jej plnenie zodpovedný, toto plnenie v zmysle § 49 písm. a) a písm. d) zákona kontrolovať a na základe takejto kontroly za jej nespĺnenie vyvodiť adekvátne dôsledky. K žalobcovmu oboznámeniu s príslušnými internými predpismi žalovaný poukázal na prílohu č. 6 k zápisu zo štábu riaditeľa ÚHCP P PZ (ktorý sa konal v dňoch 10.03. - 11.03.2015) č. PPZ-HCP-VO-2015/002668-014 zo dňa 24.03.2015, v ktorej je vlastnoručným podpisom žalobcu zo dňa 10. 03. 2015 potvrdené jeho riadne oboznámenie sa s rozkazom ministra vnútra SR č. 1/2002. Dodal, že pokiaľ žalobca vzťahuje námietky poukazujúce na absenciu dôkazov o jeho oboznámení sa s príslušnými internými predpismi ku dňu jeho nahliadnutia do súvisiaceho spisového materiálu (20.12.2016), teda až po vydaní napadnutého rozhodnutia, z usporiadania spisu je možné vyvodiť, že príslušné fotokópie záznamov preukazujúcich jeho riadne oboznámenie sa so súvisiacimi internými predpismi boli do spisu doplnené až po 20.12.2016, teda po ukončení prvostupňového konania. Je tiež ale potrebné uviesť, že v celom konaní pred prvostupňovým orgánom žalobca nenamietal, že nebol riadne oboznámený s príslušnými internými predpismi, preto možno pravdepodobný postup prvostupňového orgánu spočívajúci v ich zabezpečení do spisového materiálu až po uplatnení predmetných námietok v rámci podaného odvolania (vychádzajúc z tvrdení žalobcu, že ku dňu 20.12.2016 tieto fotokópie záznamov netvorili obsah spisového materiálu) považovať za správny a zákonný, ktorým neboli dotknuté práva žalobcu ako účastníka konania garantované príslušnými procesnými ustanoveniami zákona.

9. K porušeniu čl. 2 ods. 1 ci čl. 6 ods. 1 nariadenia MV SR č. 118/2013 a čl. 5 pokynu prezidenta PZ č. 125/2013, teda že služobné hodnotenie vedúceho oddelenia hraničnej a cudzineckej polície RHCP Prešov vykonal on ako riaditeľ RHCP Prešov a nie zástupca riaditeľa RHCP Prešov, poukázal žalobca na znenie čl. 3 ods. 1 prílohy č. 1 rozkazu riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 o organizačnom poriadku RHCP Prešov, podľa ktorého „vedúci, veliteľ, a riaditelia organizačných zložiek riaditeľstva sú podriadení riaditeľovi riaditeľstva“ a prvej vety čl. 14 uvedeného interného predpisu, kde je uvedené: „ Vedúci oddelenia hraničnej a cudzineckej polície je podriadený riaditeľovi riaditeľstva a je priamo riadený zástupcom riaditeľa riaditeľstva. “ Z uvedených citácií má podľa žalobcu jasne vyplývať, že vedúci oddelenia hraničnej a cudzineckej polície RHCP Prešov je podriadený riaditeľovi RHCP Prešov, čiže jeho nadriadeným je riaditeľ RHCP Prešov a skutočnosť, že ho riadi zástupca riaditeľa RHCP Prešov neznamena, že tento je aj jeho bezprostredne nadriadeným. Vyjadruje názor, že v opačnom prípade by nemali ani ďalší vedúci, veliteľ a riaditelia organizačných zložiek RHCP Prešov nadriadeného, ak sú len podriadenými riaditeľa RHCP Prešov a súčasne nie je spomenuté, že ich riadi riaditeľ RHCP Prešov. Dodal, že v súvislosti s uvedeným bol následne upravený aj rozkaz riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 o organizačnom poriadku RHCP Prešov tak, že je v ňom už jednoznačne upravené, že bezprostredne nadriadeným vedúceho oddelenia hraničnej a cudzineckej polície RHCP Prešov je len riaditeľ RHCP Prešov. Nesúhlasil s tým, že on ako gestor rozkazu riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 o organizačnom poriadku RHCP Prešov nebol kontrolnou skupinou v rámci komplexnej kontroly a ani nadriadeným v rámci disciplinárneho konania požiadany o odborný výklad k tomuto internému predpisu, v dôsledku čoho tieto subjekty rozhodovali neobjektívne bez odborného výkladu a riadneho dokazovania.

10. S týmito námietkami žalovaný nesúhlasil. Poukázal na čl. 2 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 nariadenia MV SR č. 118/2013, podľa ktorého hodnotenie vykonáva bezprostredne nadriadený policajta podľa služobného zaradenia, popisu služobnej činnosti a uložených úloh. Písomný záznam o hodnotení policajta vypracováva bezprostredne nadriadený. Zásady určovania príslušnosti na hodnotenie policajtov podľa nariadenia MV SR č. 118/2013 komplexne upravuje čl. 5 pokynu prezidenta PZ č. 125/2013, podľa ktorého bezprostredne nadriadení, ktorí nie sú uvedení v čl. 3 alebo 4, hodnotia policajtov, ktorých priamo riadia podľa interných aktov riadenia. Z dôvodu, že príslušnosť na hodnotenie policajtov v zmysle nariadenia MV SR č. 118/2013 je v prípade RHCP Prešov naviazaná jednak na všeobecnú podmienku bezprostrednej nadriadenosti a na podmienku priameho riadenia konkrétneho policajta, je nesporné, že zástupca riaditeľa RHCP Prešov je z titulu svojej funkcie nadriadeným príslušníkom PZ a teda uvedenú

všeobecnú podmienku rovnako ako žalobca spĺňa. Zo znenia čl. 12 ods. 2 prílohy č. 1 rozkazu riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 o organizačnom poriadku RHCP Prešov jednoznačne vyplýva, že zástupca riaditeľa RHCP Prešov priamo riadi a zodpovedá za činnosť vedúceho oddelenia hraničnej a cudzineckej polície RHCP Prešov. Žalobca tak nebol kompetentný na hodnotenie vedúceho oddelenia hraničnej a cudzineckej polície RHCP Prešov práve z dôvodu, že napriek tomu, že je bezprostredne nadriadeným, vo vzťahu k uvedenému policajtovi nebol príslušný vykonávať priamu riadiacu právomoc, ktorá bola prostredníctvom rozkazu riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 o organizačnom poriadku RHCP Prešov zverená do právomoci zástupcu riaditeľa RHCP Prešov. S poukazom na citovaný čl. 5 pokynu prezidenta PZ č. 125/2013 by práve žalobcova polemika, ktorú uvádza v tejto námietke, viedla v konečnom dôsledku k tomu, že by vedúceho oddelenia hraničnej a cudzineckej polície RHCP Prešov nemal kto hodnotiť, keďže žalobca by bol vo vzťahu k nemu jediným nadriadeným, ktorý ho ale priamo neriadí. Následná zmena právnej úpravy v podobe novelizácie rozkazu riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 o organizačnom poriadku RHCP Prešov nemá žiadnu relevanciu vo vzťahu k vytýkanému porušeniu povinnosti, keďže na zistený skutočný stav vecí v konaní sa aplikujú právne normy účinné v čase, rozhodujúcej udalosti. Námietka žalobcu smerujúca k tomu, že orgán kontroly ani prvostupňový orgán nepožiadali žalobcu o odborný výklad rozkazu riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 o organizačnom poriadku RHCP Prešov popiera základnú zásadu, že každý správny orgán v rámci konania hodnotí vec samostatne po stránke skutkovej, ako aj po stránke právnej a zasahuje tiež do zásady voľného hodnotenia dôkazov, a preto ju podľa žalovaného nemožno akceptovať.

11. V súvislosti s vytýkaným porušením čl. 3 ods. 4 nariadenia MV SR č. 118/2013 trval žalobca na tom, že testy boli správne vyhodnotené a otázky správne obodované, čo si vedúci a členovia kontrolnej skupiny preverili a dokazujú to aj fotokópie priložené v prílohe protokolu o výsledku kontroly. Podľa žalobcu nariadenie MV SR č. 118/2013 neurčuje, aby boli aktuálne vedomosti policajta preverené testom zaznamenané na predpísanom tlačive hodnotenia policajta, navyše ak ide o hodnotenie za určité obdobie. Vyjadruje názor, že ak v hodnotenom období policajt pochybil a bol disciplinárne riešený, tak pravdepodobne neovládal preverované vedomosti bezchybne, aby mohol byť hodnotený 10 bodmi. Z uvedeného má logicky vyplývať, že aj v tejto časti hodnotenia sa musia bodovo prejavíť znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov potrebných pre riadny výkon služby. Za zmätočné považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, pretože mu dáva za vinu, že pri „služobnom hodnotení“ nesprávne vyplnil, tlačivo hodnotenie policajta v časti znalosti všeobecne záväzných predpisov a interných predpisov. Dôvodil, že pokiaľ neboli v napadnutom rozhodnutí zapracované nedostatky v hodnotení policajtov na predpísanom tlačive, nemalo mu byť dávane za vinu nesprávne bodové hodnotenie, keďže obe porušenia vychádzajú z jedného a toho istého interného predpisu. Dôvodom, že mu uvedené nedostatky neboli vytknuté, malo byť podľa ústneho vyjadrenia riaditeľa ÚHCP P PZ, 1. zástupcu riaditeľa ÚIICP P PZ a riaditeľa vnútorného odboru ÚHCP P PZ to, že nebol s nariadením MV SR č. 118/2013 riadne oboznámený, keďže nebolo možné do spisového materiálu zabezpečiť potrebné podklady. Opakoval, že ani v súvislosti s týmto previnením nebolo preukázané, že bol riadne oboznámený s príslušnými predpismi, ktorých porušenie sa mu kladie za vinu, v súvislosti s čím opätovne cituje ustanovenie §141 ods. 2 písm. a) zákona.

12. S týmito námietkami žalovaný nesúhlasil a uviedol, že s poukazom na znenie ustanovenia čl. 3 ods. 4 nariadenia MV SR č. 118/2013 sa písomným testom v rámci testovacej prevádzky hodnotenia príslušníkov PZ overujú výlučne znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby. Ako vyplýva zo znenia čl. 3 ods. 1 nariadenia MV SR č. 118/2013, predmetom hodnotenia príslušníka PZ sú tri oblasti, a to výkon štátnej služby policajta, dodržiavanie služobnej disciplíny a nakoniec aj znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby. Pokyn prezidenta PZ č. 125/2013 vo svojej prílohe, konkrétne v jej bodoch 3.5, 3.6 a 3.7, jednoznačne ustanovuje, že znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby sa overujú písomným testom, ktorý pripravuje a aktualizuje pre vybrané služby PZ organizačná zložka P PZ, v gescii ktorej je príslušná služba PZ a zasiela ich na krajské riaditeľstvo PZ; bezprostredne nadriadený môže s prihliadnutím na špecifiká výkonu služby vypracovať vlastné testy. Test obsahuje 20 otázok, pričom každá otázka má hodnotu 0,5 bodu. Bezprostredne nadriadený určí policajtom rovnaký čas na vyplnenie písomného testu a každému vyhodnotenému písomnému testu policajta prideli body v rozpätí od 0 do 10. Napriek tomu, že súčasťou hodnotenia má byť v zmysle čl. 3 ods. 3 nariadenia MV SR č. 118/2013 aj posúdenie služobnej disciplíny konkrétneho policajta, nemožno pripustiť, aby sa negatíva v oblasti disciplíny prejavili v celkovom hodnotení dvakrát (pri pripustení žalobcom prezentovanej argumentácie aj trikrát, keďže nedostatky v disciplíne policajta by sa mali odrážať navyše aj v kvalite výkonu jeho štátnej služby) v rôznych oblastiach hodnotenia. Tvrdenie, že

pokiaľ neboli v napadnutom rozhodnutí zapracované nedostatky v hodnotení policajtov na predpísanom tlačive, nemalo mu byť dávané za vinu nesprávne bodové hodnotenie, neobstojí, keďže skutočnosť, že konkrétny interný predpis možno porušiť viacerými spôsobmi neznamená, že neporušenie jednej z nich spôsobuje konzumpciu ostatných preukázaných protiprávných konaní. Prvostupňový orgán navyše v napadnutom rozhodnutí žalobcovi nevytýkal nesprávne formálne spracovanie záznamov o hodnotení policajta, ale poukazom na ich obsah podložil svoje tvrdenie o nesprávnom vyhodnotení príslušných písomných testov. Tým, že v záznamoch o hodnotení policajtov č. PPZ-HCP-PO1-84-004/2016 a č. PPZ-HCP-PO1-84-005/2016 boli i napriek všetkým 20 správnym vypracovaným otázkam testu policajti hodnotení len deviatimi bodmi, preukázateľne podľa žalovaného došlo k porušeniu čl. 3 ods. 4 nariadenia MV SR č. 118/2013 s poukazom na bod 3.6. prílohy k pokynu prezidenta PZ č. 125/2013. Podľa stanoviska prvostupňového orgánu k podanému odvolaniu interné predpisy MV SR a jeho organizačných zložiek potrebné na riadny výkon štátnej služby alebo práce na RHCP Prešov sú pravidelne po ich doručení elektronickou poštou na ÚHCP P PZ zasielané opäť prostredníctvom elektronickej pošty na všetky organizačné zložky ÚHCP P PZ. V podmienkach líniového riadenia oboznamuje riaditeľ ÚHCP P PZ riadiacich pracovníkov jednotlivých organizačných zložiek s internými predpismi tak, že tieto sú pracovníčkou vnútorného odboru ÚHCP P PZ zasielané na útvarové emailové adresy založené na týchto organizačných zložkách ÚHCP P PZ alebo priamo na emailové adresy riadiacich pracovníkov. Zo spisového materiálu je zrejmé, že nariadenie MV SR č. 118/2013 bolo na emailovú adresu RHCP Prešov zaslané dňa 30. 03. 2013 a jeho následné novelizácie v dňoch 02. 05. 2014 a 30. 01. 2015 a pokyn prezidenta PZ č. 125/2013 bol na RHCP Prešov zaslaný obdobným spôsobom dňa 02. 09. 2013. O tom, že žalobca bol s predmetnými internými predpismi riadne oboznámený, svedčí aj fakt, že hodnotenia podriadených policajtov vykonáva od nadobudnutia ich účinnosti.

13. K porušeniu čl. 3 ods. 1 s poukazom na čl. 5 ods. 1 nariadenia MV SR č. 40/2015 žalobca namietal, že jednotlivé vytykané kontroly boli vykonávané len za účelom zabezpečenia plnenia úloh v súvislosti s teroristickými útokmi počas zvýšených bezpečnostných opatrení, ktoré smerovali k zabezpečeniu riadneho chodu činnosti základných útvarov PZ v súlade s plnením úloh z rozkazu prezidenta PZ Č. 100/2015 o opatreniach na zabezpečenie ochrany života a zdravia občanov v súvislosti s teroristickými útokmi. Vzhľadom k tomu, že platným splnomocnením na vykonanie kontroly na RHCP Prešov v tom čase disponoval len obmedzený počet príslušníkov PZ, bolo podľa žalobcu nevyhnutné do plnenia tejto kontrolnej činnosti zahrnúť aj ďalších policajtov, ktorí sú pre túto odbornú činnosť dostatočne odborne zdatní. Dodal, že činnosť týchto policajtov zahŕňala okrem kontrolnej aj metodickú, monitorovaciu, preventívnu a vyhodnocovaciu činnosť vo vzťahu k možným teroristickým útokom. Poukázal tiež na to, že v roku 2011 bola zo strany RHCP Prešov vznesená požiadavka o navýšenie počtu splnomocnení na vykonávanie kontrol pre všetkých policajtov na odbor kontroly PPZ, avšak bolo oznámené, že takúto požiadavku je potrebné zredukovať len na nevyhnutný počet pracovníkov RHCP Prešov. Podotkol, že v nadväznosti na opatrenia prijaté na zasadnutí vlády SR v súvislosti s teroristickými útokmi v Paríži bol vydaný prostredníctvom operačného strediska MV SR rozkaz ministra vnútra SR, kde bolo okrem iného uvedené, že sa majú vykonávať kontroly v 12-hodinových intervaloch za účelom plnenia opatrení a kontroly hliadok, pričom nebolo výslovne uvedené, že ide o operatívne kontroly v zmysle nariadenia MV SR č. 40/2015. Uviedol, že rozkaz je vyššia právna norma ako nariadenie. Čo sa týka obsahovej stránky a vedenia záznamov v príslušných evidenciách, boli za ich vedenie podľa žalobcu zodpovední jednotliví policajti, ktorí kontrolu vykonali. Poukázal aj na časový sled jednotlivých vydávaných aktov riadenia, ktoré boli vydávané v čase, keď sa úlohy z nich vyplývajúce už plnili. Považoval za irelevantné, akým počtom splnomocnení disponovali ďalšie regionálne riaditeľstvá, ktoré sú v organizačnej štruktúre ÚHCP P PZ, pričom z ich strany bolo plnenie predmetnej úlohy riešené obdobne ako na RHCP Prešov. Opätovne namietal v súvislosti s porušením čl. 3 ods. 1 s poukazom na čl. 5 ods. 1 nariadenia MV SR č. 40/2015 skutočnosť, že s týmito internými predpismi nebol v súlade s ustanovením § 141 ods. 2 písm. a) zákona riadne oboznámený. Námietku s totožným znením zopakoval aj v súvislosti s porušením čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 5 ods. 6 nariadenia MV SR č. 82/2011.

14. S týmito námietkami žalovaný nesúhlasil a uviedol, že v zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v Štátnej správe v znení neskorších predpisov kontrolu vykonávajú zamestnanci orgánu kontroly na základe písomného poverenia vedúceho orgánu kontroly alebo ním splnomocneného zástupcu, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Na uvedené znenie nadväzuje čl. 5 ods. 1 nariadenia MV SR č. 40/2015, podľa ktorého zamestnanci organizačných zložiek prezídia PZ, okrem zamestnancov odboru kontroly P PZ, vykonávajú operatívnu kontrolu na základe splnomocnenia alebo príkazu prezidenta PZ, na organizačných zložkách P PZ, zariadeniach a organizáciách v pôsobnosti P PZ, útvaroch PZ a ich organizačných zložkách; na základe príkazu ministra vnútra SR ustanovenou týmto príkazom. Z citácií uvedených právnych noriem bez akýchkoľvek pochybností podľa žalovaného vyplýva, že nevyhnutnou

podmienkou vykonania každej operatívnej kontroly v podmienkach RH CP Prešov je disponovanie pracovníka tejto organizačnej zložky platným splnomocnením na jej vykonávanie (alebo príkazom) vydaným prezidentom PZ, prípadne ministrom vnútra SR. Táto povinnosť je v uvedených právnych normách navyše formulovaná striktne a bez výnimiek, preto nemá poukazovanie žalobcu na naliehavosť vzniknutej situácie v súvislosti s teroristickými útokmi a s tým súvisiace rozkazy, prípadne na subjekty poverené vedením príslušnej evidencie žiadnu relevanciu. V roku 2011 bolo pre policajtov RHCP Prešov vydaných spolu 17 splnomocnení na vykonávanie kontrol (pre porovnanie prvostupňový orgán uviedol, že RHCP Bratislava bolo vydaných 16 splnomocnení, RHCP Banská Bystrica 10 splnomocnení a RHCP Sobrance celkovo 27 splnomocnení). Zo spisového materiálu je ďalej zrejmé, že znenie nariadenia MV SR č. 40/2015 bolo na emailovú adresu RHCP Prešov zaslané dňa 31.03. 2015. V stanovisku prvostupňového orgánu sa uvádza, že dôkaz o doručení už zrušeného nariadenia MV SR č. 82/2011 sa na ÚHCP P PZ v súčasnosti už nenachádza, pretože v roku 2011 boli interné predpisy MV SR a jeho organizačných zložiek na RHCP Prešov zasielané prostredníctvom kuriérnej služby MV SR. Riadne oboznámenie sa žalobcu s predmetným zrušeným interným predpisom je možné odvodiť už zo samotných námietok žalobcu, keď sám uviedol, že v roku 2011 vzniesol prostredníctvom ÚHCP P PZ požiadavku na odbor kontroly P PZ o zabezpečenie splnomocnení podľa nariadenia MV SR č. 82/2011 pre všetkých policajtov zaradených na RHCP Prešov.

15. Zo spisového materiálu č. PPZ-HCP-VO-2016/002780, do ktorého nahliadol dňa 20. 12. 2016, žalobca zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo zaevidované v informačnom systéme Fabasoft dňa 14. 12. 2016, tak ako to bolo uvedené po vytlačení obsahu spisu. Z uvedeného má vyplývať, že napadnuté rozhodnutie dňa 14. 12. 2016 ani neexistovalo, keďže bolo v písomnej forme vyhotovené až dňa 15. 12. 2016 a toho istého dňa aj vyhlásené.

16. S touto námietkou žalovaný nesúhlasil a uviedol, že súčasťou predloženého spisového materiálu je aj záznam o nahliadnutí žalobcu do spisu č. PPZ-HCP-VO-2016/012125-006 zo dňa 20. 12. 2016. Napriek označeniu spisového materiálu v odvolaní ako č. PPZ-HCP-VO-2016/002780, do ktorého mal žalobca nahliadnuť dňa 20. 12. 2016, je predpoklad, že žalobca mal na mysli jeho nahliadnutie do spisu č. PPZ-HCP-VO-2016/012125 z toho istého dňa. Žalovaný súhlasil so žalobcom, že napadnuté rozhodnutie ku dňu 14. 12. 2016 neexistovalo, keďže bolo vydané dňa 15. 12. 2016. Vychádzajúc z obsahu spisu č. PPZ-HCP-VO-2016/012125 ku dňu 20. 12. 2016, v rámci ktorého sú evidované všetky písomnosti týkajúce sa priebehu súvisiaceho disciplinárneho konania, je zrejmé, že dňa 14. 12. 2016 bol vytvorený záznam č. 0048393/2016 (číslo z evidencie informačného systému Fabasoft) nazvaný ako „disciplinárny rozkaz riaditeľa ÚHCP P PZ č. 3/2016“. Podľa vyjadrenia prvostupňového orgánu k podanému odvolaniu bolo napadnuté rozhodnutie zaevidované v informačnom systéme Fabasoft dňa 14. 12. 2016 iba ako „záznam pre spis“ bez vytvorenia, resp. vloženia záznamu do tohto spisu, a to len z dôvodu potreby pridelenia poradového čísla zo spisu pre vyhotovované napadnuté rozhodnutie. Výtlačok č. 1 napadnutého rozhodnutia bol pritom fyzicky spracovaný dňa 15. 12. 2016 a po jeho vyhlásení žalobcovi bol dňa 27. 12. 2016 naskenovaný a na účely elektronickej evidencie vložený do predmetného záznamu pre spis vytvorený dňa 14. 12. 2016. Napadnuté rozhodnutie je vedené v zmysle časti V. ods. 11 prílohy č. 2 k Metodickéj pomôcke pre spracovávanie a vydávanie personálnych rozkazov a disciplinárnych rozkazov formou osobitnej evidencie v zozname disciplinárnych rozkazov riaditeľa ÚHCP P PZ a že žalobcom namietaný postup bol dôsledkom potreby jeho súčasnej elektronickej evidencie v informačnom systéme Fabasoft.

17. Žalobca mal za to, že disciplinárnym konaním boli porušené jeho práva, ktoré mu zaručuje Ústava SR, ústavné zákony a ďalšie všeobecne záväzné právne predpisy, ako aj „ úlohy uložené v rozkazoch, nariadeniach, príkazoch a pokynoch nadriadených, s ktorými mal byť riadne oboznámený“, čo považoval za zásadné procesné chyby. Nebolo vykonané žiadne ďalšie dokazovanie o tom, že pochybil a ako podklad napadnutého rozhodnutia slúžil iba protokol o vykonaní kontroly, ktorý považoval zo strany kontrolného orgánu za subjektívny a voči ktorému bola podaná sťažnosť, o vybavení ktorej mu zatiaľ nebolo doručené písomné oznámenie. Tvrdil, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia nebol presne a úplne zistený skutočný stav veci a na ten účel si jeho nadriadený nezaobstaral potrebné podklady, čím bol porušený §56 ods. 1 a § 233 ods. 1 a 2 zákona.

18. Táto námietka nebola podľa žalovaného opodstatnená z dôvodu, že súčasťou spisového materiálu je aj protokol o výsledku kontroly č. PPZ-OKS1 -298-044/2016-K zo dňa 11.07.2016, ktorého prílohy tvoria dôkazové materiály zaobstarané pracovníkmi kontroly. Ide predovšetkým o fotokópie administratívnych pomôcok vedených na RHCP Prešov, fotokópie záznamov vytvorených na RHCP Prešov a fotokópie vyjadrení policajtov z RHCP Prešov. Takéto podklady tvoria podľa žalovaného dostatočný právny základ pre konštatovanie o hodnoverne zistenom skutočnom stave veci. Duplicitné zaobstarávanie dôkazov pre vydanie napadnutého rozhodnutia by bolo podľa žalovaného nadbytočné

19. Žalobca poukázal na to, že v záujme ochrany práv a oprávnených záujmov policajtov v taxatívne vymedzených veciach služobného pomeru je ustanovená povinnosť služobného úradu, aby ešte pred meritórnym rozhodnutím vec vopred prerokoval s príslušným odborovým zväzom. Prerokovanie veci s odborovým orgánom ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia, podľa žalobcu pri jeho nahliadnutí do súvisiaceho spisu absentovalo, a to napriek tomu, že mu na jeho otázku, či mu bol predložený kompletný spisový materiál, bolo odpovedané kladne.

20. Táto námietka nebola podľa žalovaného opodstatnená z dôvodu, že povinnosť nadriadených prerokovať disciplinárne previnenie policajta pred uložením disciplinárneho opatrenia s odborovým orgánom nevyplýva ani z kolektívnej zmluvy na rok 2016 (s výnimkou povinnosti ministra vnútra SR podľa čl. 3 ods. 16 kolektívnej zmluvy na rok 2016), ako ani zo žiadneho interného predpisu.

21. Žalobca taktiež nesúhlasil s tvrdosťou uloženého disciplinárneho opatrenia, keďže voči jeho osobe nebolo už od roku 2002 prijaté žiadne právoplatné disciplinárne opatrenie podľa § 53 zákona. Naopak, od roku 2002 bol viackrát disciplinárne odmenený, naposledy ministrom vnútra SR v roku 2015. Žalobca bol názoru, že ak nemal za obdobie jedného roka uložené žiadne disciplinárne opatrenie, malo sa naňho prihliadať ako na netrestanú osobu. Uviedol, že v spisovom materiáli absentujú výčitky, ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí, navyše výčitka nie je podľa žalobcu disciplinárnym opatrením, preto sa na jej predchádzajúce uloženie nemá prihliadať, a to tým viac, že jemu bola výčitka uložená pred viac ako jedným rokom. Pokiaľ nie je disciplinárny rozkaz riaditeľa ÚHCP P PZ č. 2 zo dňa 21. 10. 2016 právoplatný, nemal byť podľa žalobcu podkladom pre určenie výšky trestu pri uložení ďalšieho disciplinárneho opatrenia. Podľa disciplinárneho rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 2 zo dňa 27. 10. 2016 a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, žalobca usudzoval, že správanie sa riaditeľa ÚHCP P PZ voči jeho osobe je účelové, zaujaté, diskriminačné a dával ho do súvislosti so skutočnosťou, že sa odvolal proti rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 2 zo dňa 27. 10. 2016.

22. Ani táto námietka nebola podľa žalovaného opodstatnená z dôvodu, že to, ktoré z disciplinárnych opatrení uvedených v ustanovení § 53 ods. 1 zákona uloží príslušný nadriadený policajtovi, ktorý sa dopustil disciplinárneho previnenia, patrí do výlučnej pôsobnosti tohto nadriadeného. Napadnutým rozhodnutím pritom bolo žalobcovi za jeho disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie v zmysle § 53 ods. 1 písm. b) zákona, teda zníženie služobného platu, ktoré je v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia možné realizovať až v rozsahu 15 % na dobu najviac troch mesiacov. Žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5 % na dobu dvoch mesiacov, tak dosahuje skôr spodnú hranicu tohto druhu opatrenia, čo bolo v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnené. Žalovaný súhlasil, že výčitka nie je disciplinárnym opatrením, jej vyslovenie je vždy spojené so zavineným porušením povinností policajta. Ak teda riaditeľ ÚHCP P PZ pri hodnotení doterajšieho postoja žalobcu k plneniu služobných povinností na jej vyslovenie v predchádzajúcom období prihliadal, postupoval plne v súlade s ustanovením § 56 ods. 2 zákona. Rovnako možno zhodnotiť aj postup nadriadeného žalobcu v prípade poukázania na jeho disciplinárne previnenie, za ktoré uloženie disciplinárneho opatrenia ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia ešte nenadobudlo právoplatnosť. Z prvostupňového konania ako ani z napadnutého rozhodnutia nevyplýva účelovosť, zaujatosť a diskriminačné správanie sa riaditeľa ÚHCP P PZ voči osobe žalobcu. Na podporu tohto tvrdenia žalobca navyše nepredložil okrem nesúvisiacich vyjadrení vzťahujúcich sa ku konaniu štabu riaditeľa ÚHCP P PZ žiadne dôkazy ani ho inak nezdôvodnil.

23. V závere rozhodnutia žalovaný zotrval na tom, že žalobca svojím konaním porušil základnú povinnosť policajta ustanovenú v § 48 ods. 3 písm. a) zákona, ako aj základné povinnosti nadriadeného v zmysle § 49 písm. a) a písm. d) zákona, a to konaním, ktoré je dôsledne popísané vo výroku napadnutého rozhodnutia.

III.

Žaloba

24. Žalobca dňa 24.6.2017 podal na súd žalobu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia z dôvodu existencie závažného rozporu výrokovej časti s odôvodnením, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zisteného skutkového stavu, nepreskúmateľnosti, zmätočnosti a porušenia jeho ústavného práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu.

25. Dôvody žaloby uviedol totožne, ako ich uviedol vo svojom odvolaní, a to v rozsahu uvedenom v bodoch 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19 a 21 tohto rozsudku a doplnil nasledovné:

26. Vo viacerých bodoch žaloby žalobca namietal, že nebol riadne a preukázateľne oboznámený s príslušnými internými predpismi, tak ako to predpokladá čl. 4 nariadenia MV SR č.40/2016 o postupe pri

evidovaní a manipulácii s internými aktmi riadenia a úradnými pečiatkami v znení neskorších predpisov nadriadený zabezpečiť riadne oboznámenie sa podriadeného s interným predpisom potrebným na jeho riadny výkon štátnej služby alebo práce; oboznámenie nadriadený vykoná tak, aby ho vedel preukázať. Žalobca bol názoru, že v rámci dokazovania počas disciplinárneho konania po nahliadnutí do spisového materiálu nemohli byť doplnené dôkazy o tom, že s uvedenými predpismi bol riadne oboznámený, tak ako to ukladá § 141 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe, takže nemohol porušiť ani § 48 a taktiež § 49 zákona o štátnej službe tak, ako mu bolo uložené v disciplinárnom rozkaze za vinu. Žalobca namietal, že žalovaný sa touto námietkou vo svojom rozhodnutí nezaoberal. Podľa žalobcu ak neboli dôkazy o preškolení príslušných aktov riadenia, tak by nemohlo dôjsť k porušeniu §§-vých znení kladených za vinu žalobcovi, keďže nebol s nimi oboznámený riadne a včas.

27. K námietke, ktorá je uvedená v bode 15 tohto rozsudku doplnil: „Tu žalovaný namieta, že ak bol spis vytvorený až 15.12.2016, a v tom dni o 10.00 hod bol príchod zec&úP štáb riaditeľa ÚHCP P PZ v Krpáčove, čo sú tri hodiny cesty z Bratislavy, kto a kedy vypracoval uvedené rozhodnutie o 13 stranách písaného textu alebo vzniká pochybnosť s manipulovateľnosťou uvedeného rozhodnutia a či nebolo vytvorených aj viac verzií a podľa správania sa na uvedenom štábe žalobcu bol vyhlásený práve ten, ktorý sa hodil nadriadenému.“

28. Žalobca ďalej namietal, že v zmysle Disciplinárneho rozkazu mal porušiť čl. 228 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z.z.- „Súčinnosť nadriadených s odborovými orgánmi sa uskutočňuje najmä tým, že nadriadení umožnia príslušným odborovým orgánom navrhovať svojich členov do poradných orgánov zriaďovaných na prerokúvanie návrhov niektorých personálnych opatrení a na zásadné opatrenia v oblasti sociálneho zabezpečenia, liečebnej, kúpeľnej, rekreačnej a inej starostlivosti a hmotného zabezpečenia policajtov“, z čoho podľa žalobcu vyplýva závažný nesúlad výrokovej časti rozhodnutia s odôvodnením, pričom takýto nedostatok spôsobuje zameniteľnosť s iným skutkom a teda rozhodnutie je zmätočné a nepreskúmateľné.

29. Vydanie disciplinárneho rozkazu podľa žalobcu stojí na nesprávnom právnom posúdení skutku, t. j. za vinu sa mu dáva nesplnenie povinností, ktoré splnené boli.

30. Záverom uviedol, že po vyhlásení disciplinárneho rozkazu, som bol nahliadnuť do spisu, avšak v spise absentoval vyhlásený disciplinárny rozkaz. Zároveň v spise chýbali akékoľvek dôkazy k danému prípadu, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán si osvojil len závery vyplývajúce z Protokolu o komplexnej kontrole, ktoré som napádal. Akékoľvek fotenie alebo kopírovanie zo strany pracovníka, ktorý mu predložil spisový materiál, mu nebolo dovolené, aby vedel zadokumentovať vyššie uvedené pochybenie. Bolo mu dovolené robiť si len výpisky. Namietal, že výklad § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorým mu bolo znemožnené urobiť si na vlastné náklady kópie listín, ktoré sa týkajú konania voči jeho osobe považuje za závažný zásah do práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu. Nie je možné, aby si výpisom zachytil podstatné skutočnosti, ktoré sa v spise nachádzajú a najmä ak spisový materiál obsahuje niekoľko desiatok strán tak, ako v tomto prípade, obzvlášť disciplinárny rozkaz.

31. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby správny súd rozhodnutie MV SR pod spisovou značkou KM-OLVS- 12/2017/OPK zo dňa 28-3-2017 a Disciplinárny rozkaz riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície P PZ č. 3/2016 zo dňa 15.12.2016 zrušil.

IV.

Vyjadrenie žalovaného

32. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 10.10.2017 tak, že správnu žalobu žiadal zamietnuť.

33. Úvodom žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca bol uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. na základe vlastnej žiadosti personálnym rozkazom riaditeľa ÚHCP P PZ č. 204 zo dňa 28.06.2017 uplynutím zákonom stanovenej lehoty dňom 31.08.2017.

34. Žalovaný k jednotlivým námietkam žalobcu sa žalovaný vyjadril nasledovne:

- k žalobnej námietke pod bodom 7 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 8 tohto rozsudku,

- k žalobnej námietke pod bodom 9 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 10 tohto rozsudku, pričom doplnil, že podľa čl. 7 ods. 2 prílohy č. 1 k rozkazu riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 má každý policajt a zamestnanec len jedného riadiaceho pracovníka, od ktorého dostáva rozkazy a úlohy a ktorému zodpovedá za ich splnenie. Uvedená zásada riadenia obdobne vyplýva aj z čl. 7 ods. 2 pokynu ÚHCP P PZ č. 28/2015 o organizačnom poriadku úradu

hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru v znení neskorších predpisov, z čl. 8 ods. 2 nariadenia Prezídia Policajného zboru č. 53/2015 o organizačnom poriadku Prezídia Policajného zboru v znení neskorších predpisov a z čl. 15 ods. 2 nariadenia MV SR č. 39/2009 o organizačnom poriadku MV SR v znení neskorších predpisov.

- k žalobnej námietke pod bodom 11 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 12 tohto rozsudku,

- k žalobnej námietke pod bodom 13 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 14 tohto rozsudku,

- k žalobnej námietke pod bodom 26 prvá veta tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 14 tohto rozsudku,

- k žalobnej námietke pod bodom 15 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 16 tohto rozsudku,

- k žalobnej námietke pod bodom 17 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 18 tohto rozsudku, k čomu doplnil, že jednotný postup vykonávania vnútornej kontroly v pôsobnosti MV SR upravuje nariadenie MV SR č. 81/2011 o vnútornom kontrolnom systéme. Podľa čl. 9 ods. 1 citovaného interného predpisu kontrola je skončená prerokovaním protokolu o výsledku kontroly, ak boli zistené nedostatky. Nariadenie MV SR č. 81/2011 o vnútornom kontrolnom systéme vo svojich ustanoveniach neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by kohokoľvek zmocňovalo kompetenciou meniť závery kontroly vykonanej vedúcim a členmi kontrolnej skupiny na základe vydaného poverenia na vykonanie kontroly.

- k žalobnej námietke pod bodom 21 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 22 tohto rozsudku, k čomu doplnil, že v texte napadnutého prvostupňového rozhodnutia nie je žiadne poukazovanie na disciplinárne previnenie žalobcu v roku 2004. Prvostupňový orgán v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí nikde neuvádza disciplinárne previnenie žalobcu za ktoré mu bolo uložené disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie disciplinárnym rozkazom riaditeľa OHCP Košice č. 48 zo dňa 25.05.2004. Obsah žaloby v tom bode sa tak javí zavádzajúcim a zmätočným, nakoľko svojim obsiahnutým tvrdením v tomto bode žaloby vôbec nesúvisí s napadnutým prvostupňovým rozhodnutím ani s textom napadnutého rozhodnutia.

- k žalobnej námietke pod bodom 28 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril nasledovne: V texte napadnutého prvostupňového rozhodnutia nie je žiadne poukazovanie na porušenie § 228 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z.z., predmetné porušenie bolo zo strany nadriadeného riaditeľa ÚHCP P PZ riešené v inom samostatnom disciplinárnom konaní, ktorého vyústením bolo vydanie disciplinárneho rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 2 zo dňa 27.10.2016; potvrdeného v druhostupňovom odvolaní rozhodnutím viceprezidenta Policajného zboru č. KM- OLVS-1/2017/OPK zo dňa 28.02.2017, ktoré boli zo strany žalobcu napadnuté správnu žalobou zo dňa 05.05.2017 na Krajskom súde v Bratislave i inom samostatnom konaní pred nezávislým vyššie uvedeným súdom pod č. k. 5S/78/2017. Obsah žaloby v tom bode sa tak podľa žalovaného javí zavádzajúcim a zmätočným, nakoľko svojim obsiahnutým tvrdením v tomto bode žaloby vôbec nesúvisí s napadnutým prvostupňovým rozhodnutím ani s textom napadnutého rozhodnutia.

- k žalobnej námietke pod bodom 29 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril nasledovne: Pri vydávaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia bolo postupované v súlade s ustanoveniami § 56 a § 233 zákona č. 73/1998 Z.z., bol objektívne zistený skutočný stav vecí, pričom z jeho odôvodnenia vyplývajú konkrétne nedostatky v služobnej činnosti žalobcu spočívajúce v zavinenom porušení povinností žalobcu ako policajta a nadriadeného. Žalobca v tejto časti žaloby neuvádza žiadne právne relevantné skutočnosti, žiadnym spôsobom nekonkretizuje svoje tvrdenie a preto vzhľadom na vyššie uvedené citáciu textu tejto časti žaloby nie je dôvodné sa k tvrdeniam žalobcu vyjadrovať.

- k žalobnej námietke pod bodom 30 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril totožne ako v napadnutom rozhodnutí - bod 16 tohto rozsudku, k čomu doplnil, že so zvyškom súvisiaceho spisového materiálu (okrem disciplinárneho rozkazu) bol žalobca preukázateľne oboznámený dňa 20.12.2016, čo potvrdil svojim podpisom na zázname o nahliadnutí do spisu č. PPZ-HCP-VO-2016/012125-006 zo dňa 20.12.2016, ku ktorému nevzniesol žiadne námietky a pri predmetnom nahliadnutí o vyhotovovanie kópie spisového materiálu prostredníctvom technických zariadení ani iných zariadení osobne nežiadal. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je účastník konania v rámci nahliadnutia do spisov oprávnený na robenie výpisov z nich.

- k žalobným námietkam pod bodom 24 tohto rozsudku sa žalovaný vyjadril tak, že posúdil odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu a na základe zistených skutočností rozhodol podľa ustanovenia § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. napadnuté prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že v jeho výrokovej časti slová „§ 228 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z.“ nahradili slovami „§ 228 ods.

1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z.“. V odvolacom konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie. Pri vydávaní prvostupňového rozhodnutia bolo postupované v súlade s ustanoveniami § 56 a § 233 zákona č. 73/1998 Z. z., bol objektívne zistený skutočný stav veci, pričom z jeho odôvodnenia vyplývajú konkrétne nedostatky v služobnej činnosti žalobcu spočívajúce v zavinenom porušení povinností žalobcu ako policajta a nadriadeného. Dodržaná bola zákonná povinnosť uvedená v ustanovení § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. tým, že žalobcovi bola pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

35. Žalovaný ďalej uviedol, že vyššie uvedené konanie žalobcu bolo jeho nadriadeným vyhodnotené ako porušenie služobnej disciplíny a dopustenie sa disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia bolo v súlade s ustanovením § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. prihliadnuté na skutočnosť, že disciplinárneho previnenia sa žalobca dopustil už aj v predchádzajúcom období a za toto jeho konanie mu boli udelené v roku 2015 dve výčitky a v roku 2016 uložené disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. zníženie služobného platu o 5 % na dobu jedného mesiaca.

36. Záverom žalovaný opakovane trval na tom, že pri vydávaní oboch žalobou napadnutých rozhodnutí postupoval žalovaný v súlade s platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi MV SR a konal v súlade so zákonom a v jeho medziach a na základe vyššie uvedených skutočností považoval žalobu za bezpredmetnú a žiadnymi relevantnými skutočnosťami neodôvodnenú a navrhol súdu v plnom rozsahu žalobu zamietnuť.

V.

Právna úprava, právne posúdenie a závery správneho súdu

37. Krajský súd v Bratislave, ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 zák. č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dňa 16.6.2020 verejne vyhlásil rozsudok ktorým napadnuté rozhodnutie ako i prvostupňové rozhodnutie zrušil podľa § 191 SSP.

38. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

39. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (ods. 2).

40. Rozhodnutím orgánu verejnej správy sa rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka (§ 3 ods. 1 písm. b) SSP).

41. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

42. V intenciách § 6 ods. 1 SSP, súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

43. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

44. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Správny súd preskúmvava zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a posudzuje, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach. Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť, pričom zákonnosť rozhodnutí a postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným právnym poriadkom SR.

45. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa

cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

46. Preskúmaným rozhodnutím sp. zn. KM-OLVS-12/2017/OPK zo dňa 28.3.2017 žalovaný ako odvolací orgán zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie - Disciplinárny rozkaz riaditeľa úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 3 z 15.12.2016.

47. K jednotlivým žalobným námietkam správny súd uvádza nasledovné:

48. Námietku žalobcu uvedenú v bode 7 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako dôvodnú. Žalobca mal podľa tohto bodu porušiť/nesplniť úlohu uloženú mu v I. časti písm. a) 3. bode rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s požívaním alkoholu alebo iných návykových látok v znení neskorších predpisov (ďalej len „rozkaz ministra vnútra SR č. 1/2002“), podľa ktorého je nadriadeným uložené pravidelne vykonávať orientačnú dychovú skúšku u podriadených príslušníkov Policajného zboru (ďalej len „policajti“) na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom s povinným vyhotovovaním záznamov o skúškach s uvedením zistení a prijatých alebo navrhnutých opatrení, pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností aj počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov.

49. Z vyššie uvedenej citácie dotknutého interného predpisu, ktorý mal žalobca porušiť vyplýva, že žalobca mal vykonávať orientačnú dychovú skúšku u vybraných policajtov. Z administratívneho spisu, ale najmä z preskúmaných rozhodnutí nevyplýva, či žalobca uvedenú kompetenciu realizoval vo vzťahu ku všetkým svojim podriadeným, alebo iba k niektorým z nich („vybraný policajti“), ani to, kto z jeho podriadených bol zahrnutý do skupiny vybraných policajtov. Následne potom z preskúmaných rozhodnutí nevyplýva, či osoba, voči ktorej mal žalobca dotknutú povinnosť porušiť, patrila do okruhu osôb, ku ktorým mal žalobca uloženú povinnosť vykonávať. Samotná skutočnosť, že nevykonal orientačnú dychovú skúšku vo vzťahu k jednej osobe neznamena, že žalobca porušil povinnosť, ktorá mu bola v tejto časti vytýkaná.

50. Žalobca v tomto bode namieta aj to, že s príslušným interným predpisom nebol riadne oboznámený, na čo žalovaný reagoval, tak, že podľa prílohy č. 6 k zápisu zo štábu riaditeľa ÚHCP P PZ zo dňa 24.3.2015 je vlastnoručným podpisom žalobcu zo dňa 10.03.2015 potvrdené riadne oboznámenie žalobcu s dotknutým interným predpisom. Podľa záverov kontroly však bolo kontrolované obdobie od 1.1.2015 do dňa kontroly, teda kontrolované obdobie pokrývalo aj obdobie, počas ktorého žalobca s interným predpisom oboznámený nebol, a to v rozsahu takmer dva a pol mesiaca. Následne potom podľa protokolu z kontroly, ktorý sa premietol do napadnutých rozhodnutí, bolo ako porušenie povinnosti žalobcu vyhodnotenú nesplnenie povinnosti za obdobie, počas ktorého s uloženou povinnosťou nebol riadne oboznámený. Toto sa premietlo nesprávne aj do výroku rozhodnutia, keďže podľa výroku rozhodnutia žalobca nevykonal dychovú skúšku u U.. L.. E. P. aj v období od 1.1.2015 do 10.3.2015, počas ktorého nebol oboznámený s interným predpisom, ktorý mal porušiť. Na toto nesprávne zistenie nadväzovali ďalšie skutkové a právne závery správnych orgánov, ktoré v dôsledku nesprávneho predpokladu tak isto nemôžu byť správne.

51. K tejto žalobnej námietke správny súd poukazuje aj na nepreskúmateľnosť výroku oboch preskúmaných rozhodnutí, ktorá spočíva v tom, že žalobca mal porušiť ustanovenia:

- § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je nadriadený povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov a

- § 49 písm. d) citovaného zákona je nadriadený povinný oceňovať príkladné plnenia služobných povinností a navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností,

príčom obe ustanovenia obsahujú viacero povinností a správne orgány vo výroku nešpecifikovali konkrétnu porušenú povinnosť. Súd na tomto mieste poznamenáva, že uvedený nedostatok (nepreskúmateľnosť) sa týka všetkých skutkov, ktoré boli žalobcovi kladené za vinu, keďže pri všetkých skutkoch je vo výroku rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov uvedené, že žalobca porušil § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. (pri prvom skutku aj § 49 písm. d) zákona č. 73/1998 Z. z.), avšak vo vzťahu k tomuto zákonnému ustanoveniu výroková časť rozhodnutia nešpecifikuje, porušenia ktorej zo štyroch povinností v tomto zákonnom ustanovení sa žalobca dopustil, t.j. či sa dopustil porušenia povinnosti riadiť, organizovať, kontrolovať alebo hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov. Uvedený nedostatok nie je možné zhojiť prípadnou špecifikáciou porušenej povinnosti v odôvodnení rozhodnutia, prípadne vo vyjadrení k žalobe, čo správne orgány v niektorých prípadoch doplnili.

52. Podľa súdu je dôvodná aj námietka žalobcu v bode 9 tohto rozsudku.

53. Podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia MV SR č. 118/2013, hodnotenie vykonáva bezprostredne nadriadený policajta podľa služobného zaradenia, popisu služobnej činnosti a uložených úloh.

54. Podľa čl. 3 ods. 4 nariadenia MV SR č. 118/2013, znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných aktov riadenia a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby sa overujú písomným testom, ktorý pripravuje pre vybrané služby Policajného zboru organizačná zložka Prezídia Policajného zboru, v gescii ktorej je príslušná služba Policajného zboru; bezprostredne nadriadený môže s prihliadnutím na špecifiká výkonu služby vypracovať vlastné testy.

55. Podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia MV SR č. 118/2013 písomný záznam o hodnotení policajta vypracováva bezprostredne nadriadený.

56. V zmysle čl. 5 pokynu prezidenta PZ č. 125/2013 bezprostredne nadriadení, ktorí nie sú uvedení v čl. 3 alebo 4 hodnotia policajtov, ktorých priamo riadia podľa interných aktov riadenia.

57. Žalovaný sa k tejto časti žalobnej/odvolacej námietky vyjadril poukazujúc na interné predpisy, najmä na rozkaz riaditeľa RHCP Prešov č. 10/2015 a jeho prílohy. Dotknuté interné predpisy, na základe ktorých správne orgány posúdili skutok žalobcu resp. jeho odvolacie dôvody nie sú všeobecne záväznými právnymi predpismi, ani nie sú bežne dostupné na internete, prípadne z iných zdrojov, ani nie sú súčasťou administratívneho spisu a teda rozhodnutie v tejto časti nemá oporu v administratívnom spise. Obdobne napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/19/2013 a sp. zn. 5Sžo/257/2015, najmä body 24, 25, kedy NS SR vyhodnotil uvedenú vadu ako nedostatočne zistený skutkový stav, neumožňujúci vyhodnotiť, či došlo k porušeniu služobnej povinnosti.

58. Námietku žalobcu uvedenú v bode 11 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

59. Podľa čl. 3 ods. 3 N MV SR č. 118/2013 sa služobná disciplína hodnotí na základe plnenia povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, internými predpismi a príkazmi nadriadeného a hodnotenie služobnej disciplíny sa v zázname o hodnotení vykonáva v samostatnej kolónke „Hodnotenie služobnej disciplíny“ v bodovom rozpätí od 0 do 10 bodov.

60. Podľa čl. 3 ods. 4 N MV SR č. 118/2013 sa znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby overujú písomným testom, ktorý pripravuje pre vybrané služby PZ organizačná zložka P PZ, v gescii ktorej je príslušná služba PZ; bezprostredne nadriadený môže s prihliadnutím na špecifiká výkonu služby vypracovať vlastné testy. Pritom hodnotenie vyššie uvedených znalostí sa v zázname o hodnotení vykonáva v samostatnej kolónke „Hodnotenie znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov“ v bodovom rozpätí od 0 do 10 bodov.

61. Podľa bodu 3.4 prílohy k pokynu prezidenta PZ č. 125/2013 s cieľom objektívneho hodnotenia, berúc do úvahy špecifiká a rôznorodosť služieb PZ, je potrebné otázky na overenie znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby formulovať na znalosť zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, konkrétnej služobnej činnosti (napríklad otázky z oblasti trestného práva, správneho práva, predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a interných predpisov, ktoré upravujú výkon štátnej služby na úseku služobného zaradenia policajta, alebo majú s výkonom štátnej služby priamu súvislosť).

62. Podľa bodu 3.5 prílohy k pokynu prezidenta PZ č. 125/2013 znalosť všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby sa overujú písomným testom, ktorý pripravuje a aktualizuje pre vybrané služby PZ organizačná zložka P PZ, v gescii ktorej je príslušná služba PZ a zasiela ich na krajské riaditeľstvo PZ; bezprostredne nadriadený môže s prihliadnutím na špecifiká výkonu služby vypracovať vlastné testy.

63. Podľa bodu 3.6 prílohy k pokynu prezidenta PZ č. 125/2013 test obsahuje 20 otázok, pričom každá otázka má hodnotu 0,5 bodu.

64. Podľa bodu 3.7 prílohy k pokynu prezidenta PZ č. 125/2013 bezprostredne nadriadený určí policajtom rovnaký čas na vyplnenie písomného testu a každému vyhodnotenému písomnému testu policajta prideli body v rozpätí od 0 do 10 bodov.

65. Žalobca v tomto bode namietal, že záver žalovaného o tom, že porušil dotknutú povinnosť je nesprávny, pretože v pri vyhodnocovaní písomných testov zohľadnil aj iné skutočnosti, ktoré priamo s testovými otázkami nesúviseli, avšak podľa žalobcu zohľadňovali znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov hodnotených osôb. Napriek skutočnosti, že vyššie citované interné predpisy, obsiahnuté v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, výslovne neustanovujú to, že výsledné hodnotenie písomného testu je súčtom bodov za jednotlivé odpovede na testové otázky, a malo by ísť o hodnotenie za určité časové obdobie, ako správne namietal žalobca, z dotknutých ustanovení interných predpisov vyplýva, že hodnotenie znalosti všeobecne záväzných a iných predpisov je možné overiť výlučne písomným testom. Žalobca teda pri vyhodnotení testov nemohol vziať do úvahy skutočnosti, ktoré nevyplývajú z niektorého písomného testu. Ak teda žalobca pri vyhodnotení testu zohľadnil napr.

disciplinárne previnenie, prípadné iné porušenie služobných povinností hodnotenej osoby, toto nebolo výsledkom písomného testu a nemohlo byť pri vyhodnotení testu zohľadnené.

66. Námietku žalobcu uvedenú v bode 13 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako dôvodnú.

67. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe, kontrolu vykonávajú zamestnanci orgánu kontroly (ďalej len "pracovníci kontroly") na základe písomného poverenia vedúceho orgánu kontroly alebo ním splnomocneného zástupcu, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

68. Podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia MV SR č. 40/2015, zamestnanci organizačných zložiek prezídia Policajného zboru, okrem zamestnancov odboru kontroly prezídia Policajného zboru, vykonávajú operatívnu kontrolu na základe splnomocnenia alebo príkazu prezidenta Policajného zboru, na organizačných zložkách prezídia Policajného zboru, zariadeniach a organizáciách v pôsobnosti prezídia Policajného zboru, útvaroch Policajného zboru a ich organizačných zložkách; na základe príkazu ministra vnútra Slovenskej republiky vykonávajú v osobitných prípadoch operatívnu kontrolu s pôsobnosťou ustanovenou týmto príkazom.

69. V žalobnej námietke v bode 13 tohto rozsudku žalobca namietal, že v označenom prípade nedošlo z jeho strany k porušeniu jeho povinností, keď nariadil vykonávať kontroly aj osobám, ktoré na výkon kontroly nemali osobitné splnomocnenie, pretože postupoval na základe rozkazu prezidenta policajného zboru č. 100/2015. Samotný žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal vo svojom vyjadrení na to, že pri vykonávaní kontroly je potrebné postupovať podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia MV SR č. 40/2015, ktorý ustanovuje, že operatívnu kontrolu vykonávajú zamestnanci organizačných zložiek prezídia PZ na základe:

- splnomocnenia, alebo
- príkazu prezidenta Policajného zboru, alebo
- príkazu ministra vnútra Slovenskej republiky,

príčom na vykonávanie operatívnej kontroly postačuje existencia ktorejkoľvek z troch vyššie uvedených skutočností (toto je v čl. 5 ods. 1 nariadenia MV SR č. 40/2015 vyjadrené spojením „alebo“)

70. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí skonštatoval porušenie povinností žalobcom, bez toho, aby sa vysporiadal s námietkou žalobcu, že postupoval v súlade s príkazom prezidenta PZ (konkrétne v súlade s jeho rozkazom č. 100/2015), ako prípustným „oprávnením“ na vykonávanie operatívnej kontroly, preto je preskúmané rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné.

71. Námietku žalobcu uvedenú v bode 15 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

72. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

73. V námietke v bode 15 tohto rozsudku žalobca namietal, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa dňa 14.12.2016, kedy bolo zaevidované v internom informačnom systéme správneho orgánu prvého stupňa neexistovalo. Voči tejto skutočnosti žalovaný ani nenamietal. Vyššie citované zákonné ustanovenie vymedzuje ako podstatné dátumy vo vzťahu k vydanému rozhodnutiu dátum vydania rozhodnutia a dátum vyhlásenia rozhodnutia, prípadne jeho doručenia. Právne predpisy však neustanovujú ako rozhodujúci dátum vo vzťahu k akémukoľvek rozhodnutiu dátum zaevidovania v internom informačnom systéme. Interná evidencia správnych orgánov nemá v tomto prípade žiaden právne relevantný vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia.

74. Námietku žalobcu uvedenú v bode 17 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako dôvodnú.

75. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

76. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

77. Podľa § 237 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., účastníci konania sú povinní postupovať tak, aby svojím konaním nesťažovali a nezdržovali priebeh konania.

78. V bode 17 žaloby žalobca namietal, že žalovaný nevykonával žiadne dokazovanie a že vo svojom rozhodnutí vychádzal iba z protokolu o vykonaní úradnej kontroly, voči ktorému žalobca podal. K uvedenej námietke správny súd uvádza, že rozsah a predmet dokazovania v prejednávanej veci v súlade so zákonom určoval správny orgán prvého stupňa, ktorý bol v súlade s § 233 ods. 1 zákona č.

73/1998 Z.z., povinný postupovať tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci a na ten účel bol povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Žalobca mal právo sám navrhovať dôkazy na objasnenie skutočného stavu veci. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne konkrétne dôkazy, ktoré správne orgány nevykonali, hoci to bolo potrebné na objasnenie veci. Napriek tomu však súd poukazuje na ďalšie dôvody, uvedené v tomto rozsudku, z ktorých vyplýva, že skutočný stav zistený správnymi orgánmi, nebol dostatočne zistený.

79. Námietku žalobcu uvedenú v bode 21 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako dôvodnú.

80. Tretia časť zákona č. 73/1998 Z.z. upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnu právomoc vo vzťahu k príslušníkom PZ.

81. Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

82. Podľa § 54 zákona č. 73/1998 Z.z., ak postačí na nápravu policajta a na obnovenie služobnej disciplíny za menej závažné konanie, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia alebo znaky priestupku, výčitka, disciplinárne opatrenie sa neuloží.

83. Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. /Zahľadenie disciplinárneho opatrenia/, po uplynutí jedného roka od právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia sa disciplinárne opatrenie zahladzuje a policajt sa posudzuje, akoby mu disciplinárne opatrenie nebolo uložené; to neplatí pre prípad služobného hodnotenia. Ak disciplinárne opatrenie zákazu činnosti bolo uložené na dobu dlhšiu ako jeden rok, zahladzuje sa jeho vykonaním.

84. Právna úprava vychádza pri porušení služobných povinností z členenia na disciplinárne previnenia, za ktoré umožňuje uložiť disciplinárne opatrenia a na konanie menej závažné ako disciplinárne previnenie (závažné konanie, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia alebo znaky priestupku), za ktoré umožňuje uložiť výčitku, ako najmiernejší prostriedok nápravy porušenia služobnej disciplíny. V nadväznosti na ukládanie disciplinárnych opatrení zákon č. 73/1998 Z.z. ustanovuje v § 61 automatické zahľadenie disciplinárneho opatrenia po uplynutí jedného roka od jeho právoplatného uloženia. Napriek skutočnosti, že výčitka nie je druhom disciplinárneho opatrenia a zákon výslovne nehovorí o jej zahladení, zmysel a účel zákona č. 73/1998 Z.z. neumožňuje iný výklad ako ten, že sankcia za menej závažné porušenie služobnej disciplíny sa zahladí najneskôr v takej lehote, ako sankcia za závažnejšie porušenie služobnej disciplíny. Preto neobstojí argument žalovaného, že na výčitku sa ustanovenie § 61 nevzťahuje, a teda aj to, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je v tomto smere správne, keď na zahľadenie výčitky neprihliadalo. Súd podotýka, že z preskúmaných rozhodnutí nie je zrejmé, či rozhodnutia sú v tejto časti správne, keďže v nich nie je špecifikované, kedy presne mali byť výčitky žalobcovi udelené. Súd napokon v tejto časti preskúmaných rozhodnutí musí súhlasiť so žalobcom, že rozhodnutie je vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu neprimerane prísne a nedostatočne odôvodnené, keď jednou z určujúcich skutočností vo vzťahu k výške uloženého trestu je aj doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností, pričom z preskúmaných rozhodnutí nie je vôbec zrejmé v akom rozsahu sa správne orgány zaoberali postojom žalobcu k plneniu jeho služobných povinností, či skúmali aj niečo iné ako uložené výčitky, resp. z akých skutočností vychádzali vo vzťahu k ďalším skúmaným predpokladom určenia výšky disciplinárneho opatrenia, najmä vo vzťahu k miere zavinenia žalobcu a následkom, ktoré nimi ustanovené disciplinárne previnenie spôsobilo. V administratívnom spise sa nenachádza ani len prehľad o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach žalobcu. V administratívnom spise sa taktiež nenachádza žiaden záznam o výčitkách, ktoré mali byť uložené žalobcovi v roku 2015 a z ktorých správne orgány vo svojich rozhodnutiach vychádzali.

85. Námietku žalobcu uvedenú v bode 26 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú.

86. Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

87. Pri viacerých skutkoch, ktoré sa žalobcovi kládli za vinu, žalobca namietal, že nebol riadne oboznámený s predpismi, ktorých porušenie mu bolo vytknuté. Na tieto tvrdenia žalobcu žalovaný reagoval tak, že namietané predpisy boli zasielané na útvarové emailové adresy (nie na mailovú adresu žalobcu) alebo na mailové adresy riadiacich pracovníkov, v skoršom období sa doručovanie uskutočňovalo kuriérom. O oboznámení s predpismi podľa žalovaného svedčí fakt, že žalobca podľa týchto predpisov postupoval.

88. V súlade s § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. je policajt povinný dodržiavať:

- všetky všeobecne záväzný právnymi predpisy; v tomto prípade zákon nevyžaduje, aby policajt niekto so všeobecne záväznými právnymi predpismi oboznamoval

- interné právne prepisy (rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny nadriadeného), avšak iba za predpokladu, ak bol s touto skupinou právnych predpisov riadne oboznámený.

Podľa názoru súdu riadne oboznámenie musí byť preukázateľné, čo vo viacerých prípadoch, týkajúcich sa jednotlivých porušení uvedených v preskúvaných rozhodnutiach súd nemal za preukázané a takéto dôkazy nie sú ani súčasťou administratívneho spisu. Zo samotnej skutočnosti, že žalobca interný predpis dodržiaval, nemožno vyvodiť záver, že žalobca bol s týmto interným predpisom riadne oboznámený. Za dôkaz o riadnom oboznámení žalobcu s interným predpisom nemožno považovať ani listiny, preukazujúce odoslanie interného predpisu na útvarovú emailovú adresu, prípadne inú emailovú adresu, ktorá však nebola emailovou adresou žalobcu. Z listinných dôkazov, založených v administratívnom spise nie je zrejmé ani konkrétna mailová adresa, na ktorú boli listiny zasielané, ani to, či došlo k doručeniu príslušného emailu. Nezriedka sa stáva, že odoslaný mail sa nedoručí napr. v dôsledku technického zlyhania. Súd teda vyhodnotil ako dôvodnú dotknutú námietku žalobcu, vzťahujúcu sa k tým prípadom, kedy podľa žalovaného boli interné predpisy doručované žalovanému vyššie popísaným spôsobom, t.j. nie na jeho emailovú adresu, ale na útvarové emailové adresy, alebo kuriérom (ak v tomto prípade žalovaný nedisponuje dokladom o doručení žalobcovi).

89. Námietku žalobcu uvedenú v bode 28 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Dotknutá námietka, resp. porušenie povinnosti v nej špecifikované nebolo predmetom rozhodnutia správnych orgánov v prejednávanej veci, čo zhodne uviedol aj žalovaný vo vyjadrení k žalobe, strana 15, posledný odsek tohto rozsudku.

90. Námietku žalobcu uvedenú v bode 29 tohto rozsudku súd vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú. Z vyššie uvedeného odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa niektorých skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu dopustil, iných nie a pri niektorých pre nedostatočne zistený skutočný stav tento záver nebolo možné ustáliť.

91. Podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

92. Súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, uvedenú v bode 30 tohto rozsudku, že boli porušené jeho práva na spravodlivý proces, keď mu nebolo umožnené vyhotoviť si/dať si vyhotoviť kópie listín administratívneho spisu, keďže takéto oprávnenie žalobcovi ako účastníkovi administratívneho konania z ustanovenia § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. nevyplýva.

93. Súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalobcu, uvedenú v bode 30 tohto rozsudku, že boli porušené jeho práva na spravodlivý proces tým, že pri nahliadnutí do administratívneho spisu mu nebolo umožnené nahliadnuť do všetkých listín, ktoré boli podkladom prvostupňového rozhodnutia, ani so samotným rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa. V tejto súvislosti súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalovaného o tom, že vydané disciplinárne rozkazy sa evidujú v samostatnej evidencii nadriadeného - uvedená skutočnosť neznamená, že toto rozhodnutie nemalo byť súčasťou administratívneho spisu, kde napokon aj doplnené následne bolo, a v súčasnosti je jeho súčasťou. Súd zároveň konštatuje, že v administratívnom spise sa do času vydania prvostupňového rozhodnutia nenachádza žiadny dôkaz, ktorý by sa týkal porušenia služobnej disciplíny žalobcom a teda nie je zrejmé, ako správny orgán dospel k rozhodnutiu o výške disciplinárneho opatrenia voči žalobcovi, kde uvedené skutočnosti zohľadňoval.

94. Rozhodnutia správnych orgánov musia spĺňať zákonom stanovené náležitosti a obsahovať riadne odôvodnenie, z ktorého musí byť zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Preskúvané rozhodnutia uvedené náležitosti nespĺňajú - správny súd dospel k záveru, že preskúvané rozhodnutia oboch stupňov :

- vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia z dôvodov uvedených v bodoch 49 a 84 tohto rozsudku;

- vychádzajú z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci z dôvodov uvedených v bodoch 50, 57, 78, 84 a 90 tohto rozsudku;

- skutkový stav, ktorý vzali orgány verejnej správy za základ napadnutých rozhodnutí nemá oporu v administratívnom spise, nakoľko sa v ňom nenachádza žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že žalobcovi boli v roku 2015 uložené výčitky (bod 84 tohto rozsudku);

- sú nepreskúmateľné z dôvodov uvedených v bodoch 50, 51, 69-70 tohto rozsudku

95. Na základe vyššie uvedených dôvodov správny súd rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a f) SSP a vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

96. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%. O náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia uznesením súdnym úradníkom.

97. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 S.s.p., § 145 ods. 2 písm. c/ SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20160701.html>> S.s.p. uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20160701.html>> S.s.p. sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).